Sfintele muceniţe, surori şi fecioare Agapia, Hionia şi Irina (†304)

(s.v. 16 aprilie / s.n. 29 aprilie)

Materiale despre Sfintele muceniţe Agapia, Hionia şi Irina:
https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Agapia,-Irina-%C5%9Fi-Hionia-(16-apr)

***

Aceste trei muceniţe: Agapia, Hionia şi Irina, erau surori şi au trăit pe vremea crudului împărat Diocleţian, în părţile Tesalonicului. Părinţii lor erau închinători la idoli, dar ele îşi închinaseră viaţa pentru dragostea lui Iisus Hristos, ca şi învăţătorul lor, Sfântul preot Zoil. Deci, fiind prinse, cele trei surori au fost aduse înaintea dregătorului Sisinie. Cu multe ispitiri şi ameninţări le îndemna el să jertfească idolilor, dar sfintele fecioare îl înfruntau cu îndrăzneală, într-un singur glas, zicând că ele prea măresc pe Domnul Hristos şi se simt fericite să-şi dea viaţa pentru El şi că nici o clipă, nu se gândesc să se închine la idolii păgânilor. Înfuriat de dârzenia împotrivirii lor, Sisinie a poruncit ca Agapia şi Hionia să fie arse de vii. În cântece de laudă şi de mulţumire, cele două fecioare şi-au dat

duhul în mâinile Domnului Hristos, ca nişte muceniţe vrednice de El. Irina, cea mai tânără dintre dânsele, a fost ameninţată cu aceeaşi moarte, dacă nu se leapădă de Hristos şi nu se jertfeşte idolilor. Dar nimic nu a putut să o înspăimânte. Când i s-a spus că are să fie dusă într-o casă de desfrâu, ea a răspuns: "Sunt gata a îndura toate, pentru numele Dumnezeului meu. Că necurăţia, care se face fără de voie, nu se socoteşte păcat la Dumnezeu, ci aduce cunună celui care nu o voieşte". Deci, a fost dusă de doi ostaşi spre casa de desfrâu, dar ajungând la un deal, din rânduiala dumnezeiască, cu o zi înainte de Paşti, unul din ostaşi şi-a încordat arcul şi săgetând-o, Sfânta Irina a fost omorâtă. Şi aşa şi-a dat sfârşitul, numărându-se cu mucenicii.

Index

În această lună, ziua a şaisprezecea, Sfintele muceniţe fecioare: Irina, Agapi şi Hionia (Minei) 3

Canon de rugăciune către Sfintele muceniţe fecioare Agapia, Irina şi Hionia 13

Imnografie 21

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintelor muceniţe şi surori Agapia, Hionia şi Irina 23

Sfintele muceniţe Agapia, Hionia şi Irina - drumul spre sfinţenie 31

Sinaxar - Pomenirea Sfintelor muceniţe fecioare Irina, Agapi şi Hionia 33

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfintele muceniţe fecioare: Agapia, Irina şi Hionia 34

Sorin Ioniţe - Calendar Ortodox - Sfintele muceniţe fecioare: Agapia, Irina şi Hionia 35

Proloage - Pomenirea Sfintelor muceniţe fecioare, Irina, Agapia şi Hionia 37

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintelor muceniţe Agapi, Hionia şi Irina 41

Cântare de laudă la Sfintele muceniţe Agapi, Hionia şi Irina 43

Icoane 45

În această lună, ziua a şaisprezecea, Sfintele mucenițe fecioare: Irina, Agapi şi Hionia (Minei)

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., **Stihirile**, glasul 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Fecioare tinerele, cele cu numele bunătăţilor celor de cinste, şi hrănite cu bunătăţi, vitejeşte aţi ajuns către hotarul cel desăvârşit al bunei credinţe şi acum aţi alergat la Cer, rugându-vă lui Hristos să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Fecioare tinerele, arătat cu iscusire aţi luat pofta îndumnezeirii a strămoaşei Evei, îndumnezeindu-vă, prin neîncetată plecare către Dumnezeu, umplându-vă de dumnezeiască vedenie; şi acum rugaţi-vă să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Ca unele ce au îmbrăţişat pe Hristos cu suflet vitejesc, vitezele mucenițe au plecat pe cel puternic, care a amăgit pe Eva odinioară cu viclenie, şi desăvârşit

biruindu-l, se roagă lui Hristos, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

Sufletul meu care cumplit boleşte de patimi foarte rele, tămăduieşte-l Prea-lăudată ceea ce ai născut pe Doctorul şi Mântuitorul tuturor, Hristos, pe cela ce vindecă toată slăbiciunea, care a rănit cugetul cel rău al diavolului, şi pe noi ne-a scos din moarte.

A Crucii, a Născătoarei

Junghierea cea fără dreptate, văzându-o Fecioara, Hristoase, tânguindu-se striga către Tine: Fiule prea dulce, cum mori fără dreptate ? Cum te spânzuri pe lemn, Cela ce ai spânzurat tot pământul pe ape? Nu mă lăsa singură, Făcătorule de bine Multmilostive, pe mine Maica şi slujnica Ta, rogu-mă.

La Utrenie

Canonul Sfintelor

facere a lui Iosif

Cântarea a l-a, glasul al 8-lea

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă că S-a proslăvit.

Cereţi-mi acum har de la Cer, muceniţele Domnului, ca să laud pe pământ prăznuirea voastră cea purtătoare de lumină.

Prin Dumnezeiescul Duh rupând fecioarele legăturile doririi cele trupeşti s-au legat cu Hristos, prin puterea Dumnezeirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

A putut Veliar să înşele odinioară pe Eva, iar acum s-a ruşinat, călcându-se cu adevărat de picioarele voastre, cinstitelor muceniţe.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Negrăit ai născut pe Cel ce L-a născut Tatăl fără schimbare, şi ai aplecat la sâni, pe Cel ce hrăneşte toată lumea, Stăpână.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti întărirea...

De ploile Dumnezeiescului Duh adăpându-se fecioarele, au odrăslit spice mucenicești, prin dumnezeiasca lucrare.

Iubind mucenițele mai mult cele nevăzute decât cele văzute, au biruit pe dracii cei văzuţi şi pe cei nevăzuţi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dorind numai de dragostea şi de iubirea lui Hristos, fecioare cinstite, nicicum nu aţi avut grijă de dorirea cea pământească.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Rupe Stăpână zapisul cel cumplit al păcatelor mele, ceea ce ai rupt legăturile iadului cu naşterea ta mai presus de fire.

Irmosul: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi, şi pe Tine Te laudă Duhul meu.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul...

Cu dumnezeiască cuviinţă logodindu-vă cu Domnul, v-aţi adus Lui zestre sângele şi junghierea, purtătoarelor de chinuri tinerelor, şi după vrednicie aţi câştigat dumnezeiasca cămară de Mire, neîncetat umplându-vă de lumină nespusă. Pentru aceasta întru Duhul săvârşind sfântă şi cinstită pomenirea voastră, slăvim pe Mântuitorul, şi cu credinţă strigăm: Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea voastră.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislindu-L negrăit Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut, pe cela ce ţine lumea, şi în braţe ai avut, pe Cela ce

cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul făpturii. Pentru aceasta te rog pe tine Preasfântă Fecioară, şi cu credinţă te slăvesc, ca să mă izbăvesc eu de greşeli, când voi vrea să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atunci să-mi dăruieşti, că poţi câte voieşti.

A Crucii, a Născătoarei

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, Mieluşeaua văzându-L pe Cruce, a glăsuit lăcrimând, şi cu amar a strigat: Lumea se bucură luând izbăvire, iar pântecele meu se aprinde văzând răstignirea, care o rabzi pentru milostivirea milei. Către care să strigăm cu credinţă: Milostiveşte-te spre noi Fecioară, şi dăruieşte iertare de greşeli, celor ce se închină patimilor Lui.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Dragostele trupului dând loc dragostei celei dumnezeieşti, au făcut pe fecioarele lui Hristos locaşuri Duhului.

Cu unire cugetătoare de Dumnezeu punându-vă împotriva celor potrivnici, aţi câştigat dumnezeiască biruinţă şi v-aţi învrednicit dumnezeieştilor cununi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lipindu-vă de dragostea Împăratului tuturor, fecioare tinere v-aţi suit prin pătimire la dumnezeiască cămara cea cerească.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născut-ai întrupat pe Domnul, Doamnă a toată zidirea, pe care roagă-L Preasfântă Fecioară, ca să ne mântuim de vrăjmaşul, cel ce ne domneşte.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni.

Fecioarele cele cugetătoare de Dumnezeu au mânecat împreună către Hristos, Lumina cea neapusă, şi s-au luminat mai mult decât lumina soarelui.

Bărbăteşte v-aţi dat. mădularele spre chinuri, chinuind pe tiranul cu întărirea credinţei, vrednicelor de minuni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Flori sfinţite v-aţi arătat mucenităţelor, suflând Bisericii bun mirosul dumnezeieştii cunoştinţe prea lăudatelor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Roagă-te Fecioară să-mi fie mie sfârşit bun, ca să scap de chinurile cele fără sfârşit, care mă aşteaptă, şi să mă mântuiesc.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa...

Bărbăteşte au răbdat durerile trupului şi chinurile focului, purtătoarele de chinuri şi miresele lui Hristos: Hionia, Agapi şi Irina, şi au primit răsplătire cununa cea frumoasă, slava cea nespusă.

Târându-vă pe pământ ca nişte pietre, aţi stricat toată zidirea înşelăciunii, cu puterea Cuvântului, şi ducându-vă către Biserica cea Sfântă, cu bucurie staţi înaintea Stăpânului a toată zidirea, tinere fecioare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De dragostea cea dumnezeiască înfierbântându-se muceniţa Hionia şi viteaza Agapi, bărbăteşte au intrat în văpaia cuptorului, şi mărita Irina rănindu-se cu săgeata, s-a suit la ceruri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Lepădând Adam hainele cele de piele ale omorârii, prin întruparea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, s-a îmbrăcat cu podoaba slavei cetei dumnezeieşti, slăvindu-te cu bucurie ca pe o Maică a lui Dumnezeu, prea curată.

Irmosul: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul, şi lui voi spune scârbele mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăţi, şi viaţa mea s-a apropiat de iad, şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Prin credinţă într-aripându-ţi tare sufletul Irino, arătat ai ruşinat pe cel viclean, şi mulţime de întuneric de oameni ai adus lui Hristos, fericită, şi purtând porfiră de sângiuri, te veseleşti acum împreună cu îngerii.

Sinaxar

Întru această lună în ziua a şaisprezecea, pomenirea Sfintelor mucenițe fecioare: Irina, Agapi şi Hionia.

Stih: Zăpada ca şi când focul la Hionia era.
De care şi Agapi a se împărtăşi dorea.
Săgeata la locul cel de pace pe tine te-a mutat.
Ca ceea ce tu Irino muceniță în sângiurile tale te-ai îmbrăcat,
În a șaisprezece a lui aprilie zi,
Hionia şi Agapi prin foc se săvârşi.

Pe vremea în care s-a tăiat capul mucenicului Hrisogon de către Diocleţian pentru mărturisirea în Hristos, aproape de iezerul unde locuia aceste trei surori: Agapi, Irina şi Hionia cu un oarecare Zoil, rob al lui Dumnezeu, arătatu-s-a Hrisogon lui Zoil în vis, zicându-i că Sfânta Anastasia va să fie la nevoinţă cu acele trei surori, şi cu dânsul să-şi săvârşească nevoinţa muceniciei.

Acestea dacă află Sfânta Anastasia, urmă după Zoil, şi intră la sfinte şi le sărută, şi le slujea apoi.

Aflând aceasta Diocleţian, trimise de le aduse, şi le-a dat pe seama domnului ţării de le-a muncit, şi iarăşi s-au dat pe seama altui domn, anume Sisinie care pe Agapi şi pe Hionia le-au ars în foc, iar pe Sfânta Irina, unul din slujitori umplându-şi arcul, şi săgetându-o, i-a dat sfârşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Filic episcopul, Furtunat şi Ianuarie preotul, şi Septemin.

Stih: Pătrime de nevoitori, ce prin sabie s-a jertfit,
Acum cu miile de îngeri într-un danţ s-au unit.

În al optulea an al împărăţiei lui Diocleţian şi Maximian, a ieşit poruncă pe la toate locurile, ca să se ardă toate cărţile creştinilor. Deci trimis a fost în cetatea

Biucan un oarecare Marian, bărbat prea spurcat care a adus înaintea sa pe Filic episcopul, pe Ianuarie preotul, pe Furtunat şi pe Septemin, şi citindu-le porunca împărătească, cerea numaidecât cărţile ce erau la ei.

Iar Preasfântul episcop a zis către el: Scris este o ighemoane: Nu daţi cele sfinte câinilor, nici aruncaţi mărgăritarul înaintea porcilor. Deşi în zadar te nevoieşti, deşi ai cu tine poruncile împărăteşti.

Ighemonul a zis: Lasă vorbele nebuneşti, şi fă voia împăratului, căci întru alt chip, te voi trimite legat la Antipatul.

Şi sfântul i-a zis: Precum mă aflu către tine, asemenea şi către toţi, şi către însuşi împăratul tău mă voi afla.

Atunci închizându-l pe el în temniţă, fără de nici o îngrijire l-a lăsat pe el trei zile, apoi scoţându-l, l-a mai cercetat; şi legându-l pe el şi pe cei împreună cu el, i-a trimis la Antipatul. Acela iarăşi cercetându-i, i-a pus la închisoare.

Şi după şase zile scoţându-i pe ei, i-a trimis legaţi la eparhul pretorilor. Care după ce i-a primit şi i-a îngrozit foarte mult cu multă pază, i-a aruncat pe ei într-o cumplită temniţă; şi după patrusprezece zile, scoţându-i de acolo, şi mai cercetându-i, i-a băgat pe ei într-o corabie împreună cu cai, legaţi de picioarele cailor; iar sfinţii tăvălindu-se, printre picioarele cailor fără să guste hrană sau apă patru zile, mulţumeau lui Dumnezeu, şi ajungând la limanul oarecăreia cetăţi, au fost cercetaţi pe ascuns de către creştini.

Şi de acolo mergând la cetatea numită Tavromenia, şi mai înotând pe la Licaonia, au venit la cetatea Eluron, atunci ticălosul acela eparh, dezlegând pe sfinţi din legături, cu glas lin le făcea întrebările; iar sfinţii grăind dimpotrivă, că nici cărţile nu dau, nici idolilor nu jertfesc, a poruncit să fie tăiaţi de sabie; şi luând hotărârea, după ce a făcut rugăciune li s-a tăiat capetele, şi au primit cununile din mâna Domnului.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici: Leonid, Harisa, Nichi, Galini, Calid, Nunehia, Vasitisa, şi Teodora.

Stih: Leonid în sânurile mării aruncat fiind.
A ajuns până la sânurile lui Avraam înotând.
Zicea Harisa: Marea pe mine nu mă îngrozeşte,
Căci adânc de daruri îmi pricinuieşte.
Galini şi Nichi în adânc aruncate fiind,
Biruinţă şi linişte din tulburare sunt dobândind.
Pe Calida adâncul mării o a primit,

Frumuseţea Mirelui celui iubitor de suflet iubind.
Câştig pe mântuire din adânc aflând.
Înţelepciunea ta, Nunehie eşti arătând.
Pe două tinere pântecele mării primind
Care au scăpat de pântecele relei credinţe cel flămând.

Aceşti Sfinţi mucenici erau din Elada, şi Leonid adică a fost prins în Trizina, începător fiind duhovniceştii cete în zilele de prăznuirea sfintei învieri a lui Hristos, şi a fost adus la Corint.

Iar Harisa şi Nunehia şi maica Nunehiei Vasilisa; şi Nichi şi Galini şi Calis şi Teodora, fiind şi acestea din Elada, adusu-s-au şi ele la Corint, către ighemonul. Care aflând pe Sfântul Leonid că avea neclintită credinţa în Hristos, a poruncit, să-l spânzure şi să-l strujească fără de milă. Şi apoi să fie aruncat întru adâncul mării cu cei ce erau împreună cu el.

Când atunci se zice, că fericita Harisa cântă strigând precum oarecând Mariam, când s-au aruncat în mare egiptenii: O milă. Am alergat, Doamne, şi oaste m-a gonit Doamne, şi nu m-am lepădat de tine, Doamne, mântuieşte sufletul meu. Iar ceilalţi care împreună ascultau şi cântau, au ajuns până la mare; şi intrând în corabie, îndelungând cântarea, au înotat până la treizeci de stadii; apoi fiind legaţi cu pietre, i-au scos afară şi i-au aruncat în mare; şi s-a făcut mucenicia lor cu o zi mai-nainte de Paşti.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei muceniţe Irina.

Stih: Muceniţa Irina cu pace vieţuind,
Nu în pace, ci de sabie este murind.

Aceasta era de loc din Elada. Pe vremea Paştilor, când şi Sfântul Leonid a mărturisit cu cei împreună cu el întru aceiaşi casă de rugăciune slăvind pe Dumnezeu era şi sfânta împreună cu creştinii din acea vreme aci. Deci pârâtă fiind la ighemonul, o a pus la închisoare, din care scoţându-o, şi tăindu-i-se limba, şi scoţându-i-se dinţii, mai în urmă i s-a tăiat şi capul.

Tot în această zi, Sfântul noul mucenic Mihail Vurliotul, care a suferit mucenicia în Smirna, la anul o mie şapte sute şaptezeci şi doi, de sabie s-a săvârşit.

Stih: Vopsindu-te Mihaile cu curgerile sângiurilor tale.
Te-ai arătat luminat ca zăpada, de nevoinţă purtătorule mare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei cinstitori de Dumnezeu, în Babilon, chipului celui de aur nu s-au închinat, ci în mijlocul cuptorului celui cu foc, fiind rourați, cântare au cântat grăind: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Fecioarele lui Hristos, înțelepțește nu s-au spăimântat nici de fiarele cele sălbatice care veneau asupră-le, nici de năvălirea cea aprinsă a focului celui nesuferit, nici de tăierea mădularelor, nici de ostenelile cele de multe feluri.

Mieluşelele lui Hristos, având ochii inimii către Domnul şi Împăratul cel ce mântuieşte, au alergat către toată tabăra vrăjmaşului, şi bărbăteşte o au biruit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Purtătoarele de chinuri întinzându-şi tot cugetul către Mirele Hristos, au socotit muncile cele amare ca nişte desfătări, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Omoară Preacurată păcatul meu cel viu, care omoară sufletul meu, şi mă învrednicește să mă împărtăşesc vieţii celei dumnezeieşti, ceea ce ai născut Viaţa, şi pe şarpele l-ai omorât.

Cântarea a 8-a

Irmos: Tinerii cei grăitori..

Mieluşelele lui Hristos, minunat fiind învăţate, cele dumnezeieşti, au luat gând bărbătesc în vremea luptelor, nevoindu-se bărbăteşte.

Fiind întunecat gonaciul de beţia păcatului celui întunecat, se purta ca unul ce era de râs, iar fecioarele lui Hristos, se arătau ca lumina.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Fiind împodobite cu haina cea mohorâtă a fecioriei, şi primind de la Hristos cununile fecioriei, locuiţi în locaşurile cele împărăteşti împreună cu îngerii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cuptorul purtând odinioară semnele naşterii tale, nu a ars pe cei trei tineri, precum nici focul Dumnezeirii nu a ars pântecele tău, Maică, Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Tinerii cei grăitori de Dumnezeu, în cuptor călcând văpaia cea de foc, au cântat: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare...

Trecând fecioarelor valurile cele sălbatice ale supărărilor, v-aţi îndreptat către limanurile cele dumnezeieşti, prin ocârmuirea lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Ca nişte stele, ca nişte făclii luminătoare, Irina cu Hionia şi cu Agapi, luminează din destul toată plinirea Bisericii.

Cu Cetele celor fără de trupuri v-aţi împreunat, purtătoarelor de chinuri, şi fiind în trup, arătat aţi biruit pe vrăjmaşii cei fără de trupuri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mai mult decât soarele strălucind pomenirea voastră, luminează toată plinirea credincioşilor; pe care o cinstim peste an, fecioare mucenițe.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Iubitoare de bunătate Fecioară, îmbunează sufletul meu cel înrăutăţit cu păcatul, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel prea bun.

Irmosul: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată cei mântuiţi prin tine, cu Cetele cele fără de trupuri, slăvindu-te pe tine.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfintele muceniţe fecioare Agapia, Irina şi Hionia

Ortodoxia dreapta credinţă - Canon de rugăciune către Sfintele muceniţe, surori şi fecioare Agapia, Irina şi Hionia:
https://www.youtube.com/watch?v=kKA6ZUCLB2E

***

Troparul Sfintelor muceniţe fecioare Agapia, Irina şi Hionia, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri, pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă, căci cu Slavă S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cereţi-mi acum har de la cer, muceniţele Domnului, ca să laud pe pământ prăznuirea voastră cea purtătoare de lumină.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin Dumnezeiescul Duh rupând fecioarele legăturile doririi celei trupeşti, s-au legat cu Hristos, prin Puterea Dumnezeirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

A putut Veliar să înşele odinioară pe Eva, dar acum a fost ruşinat, călcat fiind cu adevărat de picioarele voastre, cinstitelor muceniţe.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Stăpână, ai născut în chip de negrăit pe Cel pe care Tatăl L-a născut fără schimbare şi ai hrănit la sân pe Cel ce hrăneşte toată lumea.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea...

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

De ploile Dumnezeiescului Duh adăpându-se fecioarele, au odrăslit spice muceniceşti, prin dumnezeiasca lucrare.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Iubind muceniţele mai mult cele nevăzute decât pe cele văzute, au biruit pe demonii cei văzuţi şi pe cei nevăzuţi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doritoare fiind numai de dragostea şi de iubirea lui Hristos, fecioare cinstite, nicicum nu aţi avut grijă de dorirea cea pământească.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Rupe, Stăpână, zapisul cel cumplit al păcatelor mele, cea care ai rupt legăturile iadului cu naşterea ta cea mai presus de fire.

Irmosul: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti Lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, Taina iconomiei Tale; înţeles-am lucrurile Tale şi am prea mărit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfintelor mucenițe, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Dragostei trupului dând loc dragostei celei dumnezeieşti, au făcut pe fecioarele lui Hristos locaşuri ale Duhului.

Stih: ***Sfintelor mucenițe, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu unire cugetătoare de Dumnezeu împotrivindu-vă celor potrivnici, aţi câştigat dumnezeiască biruinţă şi v-aţi învrednicit de dumnezeieştile cununi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Alipindu-vă de dragostea Împăratului tuturor, fecioare tinere, v-aţi ridicat prin pătimire la dumnezeiască Cămara cea Cerească.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Născut-ai Întrupat pe Domnul, Doamnă a toată zidirea, pe care roagă-L, Prea-Sfântă Fecioară, ca să ne mântuim de vrăjmaşul cel ce ne domneşte.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt; pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfintelor mucenițe, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Fecioarele cele cugetătoare de Dumnezeu au mânecat împreună către Hristos, Lumina cea neapusă şi s-au luminat mai mult decât lumina soarelui.

Stih: ***Sfintelor mucenițe, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Bărbăteşte v-aţi dat mădularele spre chinuri, chinuind pe tiranul cu tăria credinţei, vrednicelor de minuni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Flori sfinţite ale muceniţelor v-aţi arătat, prea lăudatelor, suflând Bisericii bunul miros al dumnezeieştii cunoştinţe.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Roagă-te, Fecioară, să-mi fie mie sfârşitul bun, ca să scap de chinurile cele fără de sfârşit, care mă aşteaptă şi să mă mântuiesc.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa...

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Bărbăteşte au răbdat durerile trupului şi chinurile focului, purtătoarele de lupte şi miresele lui Hristos: Hionia, Agapia şi Irina şi au primit răsplătit cununa cea frumoasă şi mărirea cea nespusă.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Târâte fiind pe pământ ca nişte pietre, aţi stricat toată zidirea înşelăciunii cu Puterea Cuvântului şi ducându-vă către Biserica cea sfântă, cu bucurie staţi înaintea Stăpânului a toată zidirea, tinere fecioare, Sfintelor muceniţe: Agapia, Irina şi Hionia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De dragostea cea dumnezeiască înfierbântându-se muceniţa Hionia şi viteaza Agapia, bărbăteşte au intrat în văpaia cuptorului şi mărita Irina rănită fiind cu săgeata, s-a suit la ceruri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Lepădând Adam hainele cele de piele ale omorârii, prin Întruparea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, s-a îmbrăcat cu podoaba Slavei celei dumnezeieşti, mărindu-te cu bucurie ca pe o Maică a lui Dumnezeu, prea curată.

Irmosul: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune necazurile mele, că s-a umplut sufletul meu de rele şi viaţa mea s-a apropiat de iad şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Prin credinţă într-aripându-ţi tare sufletul, Sfântă muceniţă Irina, arătat ai ruşinat pe cel viclean şi mulţime mare de oameni ai adus lui Hristos, fericită şi purtând porfiră de sângiuri te veseleşti acum împreună cu îngerii.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Fecioarele lui Hristos, înţelepţeşte nu s-au înspăimântat nici de fiarele cele sălbatice care veneau asupra lor, nici de năvălirea cea aprinsă a focului celui de nesuferit, nici de tăierile mădularelor, nici de durerile cele de multe feluri.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mieluşelele lui Hristos, având ochii inimii către Domnul şi Împăratul Cel ce mântuieşte, au alergat către toată tabăra vrăjmaşului şi bărbăteşte au biruit-o pe ea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Purtătoarele de chinuri, îndreptându-şi tot cugetul către Mirele Hristos, au socotit chinurile cele amare ca nişte desfătări, strigând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Omoară-mi, Preacurată, păcatul meu cel viu, care omoară sufletul meu şi mă învredniceşte să mă împărtăşesc de Viaţa cea dumnezeiască, ceea ce ai născut Viaţa care a omorât şarpele.

Cântarea a 8-a

Irmos: Tinerii cei grăitori...

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mieluşelele lui Hristos, minunat fiind învăţate cele dumnezeieşti, au luat gând bărbătesc în vremea luptelor, nevoindu-se bărbăteşte.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind întunecat prigonitorul de beţia păcatului celui întunecat, se purta ca unul ce era de râs, iar fecioarele lui Hristos se arătau ca lumina.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Fiind împodobite cu haina cea mohorâtă a fecioriei şi primind de la Hristos cununile fecioriei, locuiţi în Locaşurile cele Împărăteşti împreună cu îngerii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cuptorul purtând odinioară semnele naşterii tale, nu a ars pe cei trei tineri, precum nici Focul Dumnezeirii nu a ars pântecele tău, Maică Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Tinerii cei grăitori de Dumnezeu în cuptor călcând văpaia cea de foc, au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare...

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Trecând, fecioarelor, valurile cele sălbatice ale încercărilor, v-aţi îndreptat către Limanurile cele dumnezeieşti, prin ocârmuirea lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte stele, ca nişte făclii luminătoare, Sfintele muceniţe Irina cu Hionia şi cu Agapia luminează din destul toată plinirea Bisericii.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu Cetele celor fără de trup v-aţi unit purtătoarelor de lupte şi fiind în trup, arătat aţi biruit pe vrăjmaşii cei fără de trup.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mai mult decât soarele strălucind pomenirea voastră, luminează toată plinirea credincioşilor, pe care o cinstim în fiecare an, fecioarelor muceniţe.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Iubitoare de bunătate, Fecioară, îmbunătăţeşti sufletul meu cel înrăutăţit cu păcatul, ceea ce ai născut pe Cuvântul Cel Prea bun.

Irmosul: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine, Fecioară, curată, noi cei mântuiţi prin tine, cu Cetele cele fără de trup, mărindu-te pe tine.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Cu Dumnezeiască cuviinţă logodindu-vă cu Domnul, aţi adus Lui zestre sângele şi junghierea, tinerelor purtătoare de luptă şi după vrednicie aţi câştigat Cămara cea dumnezeiască de mire, neîncetat umplându-vă de Lumina neapusă. Pentru aceasta săvârşind în duh sfântă şi cinstită pomenirea voastră, slăvim pe Mântuitorul Hristos şi cu credinţă strigăm: rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea voastră.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislindu-L, Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut în chip de netâlcuit pe Cel ce ţine lumea şi în braţe ai avut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul făpturii. Pentru aceasta te rog pe tine, Preasfântă Fecioară şi cu credinţă te măresc ca să

mă izbăvesc eu de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atunci să-mi dăruieşti, că poţi toate câte le voieşti.

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, Mieluşeaua văzându-L pe Cruce, a glăsuit lăcrimând şi cu amar a strigat: lumea se bucură, luând izbăvirea, iar cele dinlăuntru ale mele ard văzând Răstignirea pe care o rabzi pentru milostivirea milei. Către care să strigăm cu credinţă: milostiveşte-te spre noi, Fecioară şi dăruieşte iertare de greşeli celor ce se închină Patimilor Lui.

Imnografie

Condacul Sfintelor muceniţe fecioare Agapia, Irina şi Hionia: Prin credinţă într-aripându-ţi tare sufletul, Sfântă muceniţă Irina, arătat ai ruşinat pe cel viclean şi mulţime mare de oameni ai adus lui Hristos, fericită şi purtând porfiră de sângiuri te veseleşti acum împreună cu îngerii.

Troparul Sfintelor muceniţe fecioare Agapia, Irina şi Hionia: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

(Video) Troparul Sfintelor mucenițe fecioare Agapia, Irina și Hionia - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfintele-mucenite-fecioare-agapia-irina-hionia-tropar

Troparul Sfintelor mucenițe Agapia, Irina și Hionia (în limba greacă):
https://doxologia.ro/video/slujbe/alte-slujbe/troparul-sfintelor-mucenite-agapia-irina-hionia-limba-greaca

Sinaxar - Sfintele mucenițe fecioare: Agapia, Irina și Hionia - 16 aprilie:

https://www.trinitas.tv/sfintele-mucenite-fecioare-agapia-irina-si-hionia-16-aprilie/

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintelor muceniţe şi surori Agapia, Hionia şi Irina

Cuvant Ortodox - Sfintele muceniţe surori Agapia, Hionia şi Irina - 16 aprilie: https://www.youtube.com/watch?v=TcRl88EoOig

***

Zăbovind împăratul Diocleţian în Acvilinia, cetatea Italiei, i s-a dat de ştire de la Roma, cum că toate temniţele Romei sunt pline de creştini care, deşi pătimesc mai multe feluri de munci, nu se leapădă de Hristosul lor, ci toţi îl au de învăţător pe Hrisogon şi-l ascultă, ţinându-se de învăţătura lui. Deci, Diocleţian a poruncit ca pe toţi creştinii să-i dea la moarte, iar pe Hrisogon să-l aducă la dânsul spre cercetare.

Deci, Hrisogon, mărturisitorul lui Hristos, fiind adus legat din Roma în Acvilinia, la împăratul Diocleţian, Sfânta Anastasia, vindecătoarea de răni, îi ur-mă de departe, ca unui învăţător al său. Deci, cercetându-se de către împărat mucenicul lui Hristos şi nesupunându-se păgâneştii porunci a împăratului, l-a condamnat la moarte şi i-a tăiat capul afară din cetate, departe, la un loc pustiu. Şi se afla cinstitul lui trup pe malul mării, fiind aruncat spre mâncare fiarelor şi păsărilor.

Nu departe de acel loc era locuinţa unui oarecare preot cu numele Zoil, bărbat creştin şi sfânt şi aproape de el îşi aveau locuinţa aceste trei fecioare surori după trup şi după duh: Agapia, Hionia şi Irina. Acel preot, prin descoperire dumnezeiască, aflând de trupul mucenicului Hrisogon, l-a luat pe el împreună cu capul şi punându-l într-o raclă de lemn, l-a ascuns în cămara sa.
După treizeci de zile i s-a arătat în vis ***Sfântul Hrisogon, zicându-i: "Să ştii că în timpul celor nouă zile, cele trei fecioare ale lui Hristos vor fi supuse la chinuri. Deci, tu să spui roabei lui Dumnezeu Anastasia ca să se îngrijească de dânsele, deşteptându-le spre vitejeasca nevoinţă până ce se vor încununa prin pătimire. Şi să fii şi tu cu bună nădejde, că îţi vei lua roadele cele dulci ale ostenelilor tale, pentru că degrabă de cele de aici te vei libera şi la Hristos vei trece cu bucurie şi te vei odihni împreună cu sfinţii".***

S-a descoperit despre aceasta şi Sfintei Anastasia şi pornindu-se cu Duhul lui Dumnezeu, a mers la casa preotului pe care niciodată nu l-a cunoscut înainte şi-l întreba unde sunt fecioarele acelea de al căror mucenicesc sfârşit ce avea să fie i s-a descoperit lui. Deci, aflându-le casa, a mers la dânsele, le-a sărutat cu dragoste şi a petrecut o noapte, vorbind cu dânsele multe cuvinte folositoare de suflet şi pline de dragostea dumnezeiască. Apoi le îndemna să stea cu bărbăţie în munci pentru Hristos, Mirele lor, până la sânge şi au văzut în casa preotului şi moaştele Sfântului Hrisogon, mucenicul lui Hristos şi iubitul său învăţător şi au plâns peste moaşte mult timp cu lacrimi fierbinţi, încredinţându-le rugăciunilor aceluia.

După aceea iarăşi s-a întors în cetatea Acvilinia să facă obişnuita slujire legaţilor lui Hristos celor din temniţă. Şi a fost după cum a grăit Sfântul Hrisogon preotului Zoil în vedenie. Acel sfânt preot, în timpul celor nouă zile s-a mutat către Domnul, iar pe Sfintele fecioare Agapia, Hionia şi Irina le-au prins păgânii şi le-au dus la împăratul Diocleţian la cercetare.

Văzându-le împăratul, a zis către dânsele: *"Ce nebunie v-a îndemnat pe voi să urmaţi rătăcirii celei deşarte şi de prisos, să daţi defăimare legii celei drepte, iar pe zei, ca pe o urâciune, să-i treceţi cu vederea? Dar, deoarece vă văd că sunteţi de bun neam, tinere şi frumoase, de voi fiindu-mi milă, vă cruţ şi vă sfătuiesc ca, lepădându-vă de Hristos al vostru, să aduceţi zeilor jertfe, iar eu vă voi da din palatele mele tineri de mare neam, vrednici de frumuseţile voastre, ca să aveţi pentru voi bărbaţi slăviţi, pentru care veţi fi cinstite".*

Cea mai mare dintre surori, Sfânta Agapia, a răspuns zicând: "Împărate, ţie îţi stă înainte purtarea de grijă pentru trebuinţele poporului, a neamurilor şi oştirilor, iar tu grăieşti cele nedrepte spre defăimarea Dumnezeului Celui viu, al Cărui ajutor îţi este de trebuinţă şi a Cărui bunătate îndelung te rabdă, iar tu îl huleşti pe El".

Diocleţian a răspuns: *"A înnebunit aceasta; să se apropie cealaltă".*

Deci, apropiindu-se cealaltă, Sfânta Hionia, a zis: "Nu a înnebunit sora mea, ci sfatul tău cel nedrept l-a mustrat cu dreaptă judecată".
Iar împăratul, lepădând-o şi pe aceea, a poruncit ca pe a treia să o aducă mai aproape de dânsul. Şi a zis către ea: *"Deoarece s-au făcut rele surorile tale, măcar tu, cea mai tânără, pleacă-ţi capul zeilor ca şi surorile tale, uitându-se la tine, să facă la fel".*

***Sfânta Irina** a răspuns: "Să-şi plece capul idolilor toţi cei ce stăruiesc zadarnic în nebunia lor, cei ce-L supără pe adevăratul Dumnezeu. Şi ce poate să fie mai deşert şi mai nebunesc lucru decât acesta, ca să se închine omul idolului făcut de mâini omeneşti, care pentru preţ a fost lucrat; căci mai întâi te sfătuieşti cu meşterul cu ce preţ şi ce fel de idoli să-ţi facă ţie, adică ori stând, ori şezând, ori culcat, ori jucând, ori râzând, ori plângând şi din ce fel de materie să-l facă, adică ori de lemn, ori de piatră, ori de aramă sau din oricare altă materie. Şi, dacă îl lucrează rău, atunci îi lepezi lucrul; iar dacă este bine, îi dai preţul ce te-ai tocmit. Apoi lucrului aceluia cumpărat îţi pleci capul, numind pe acel idol zeu al tău, pe care mai bine se cade a-l numi rob cumpărat".*

Zis-a Diocleţian: *"La nişte cuvinte ca acestea, cu munci se cade a răspunde".* Şi a poruncit ca pe sfintele fecioare să le arunce în temniţă, iar Sfânta Anastasia îndată, după obiceiul ei mângâia pe cei ce pătimeau în legături şi a mers la sfintele fecioare, mângâindu-le cu nădejdea ajutorului celui nedepărtat al lui Hristos şi cu nădejdea slăvitei biruinţe asupra vrăjmaşilor.

Nu după multe zile, a trebuit ca împăratul să se ducă în Macedonia pentru oarecare rânduieli ale poporului şi au fost duşi după dânsul toţi creştinii cei ce se aflau în temniţele Acviliniei, între care erau şi aceste trei sfinte fecioare - Agapia, Hionia şi Irina - iar Sfânta Anastasia le urmă de departe. Dar după ce au ajuns în Macedonia, împăratul a încredinţat lui Dultie, ighemonul, cercetarea creştinilor, ca să-i silească la jertfa idolească; iar pe cei ce nu se vor îndupleca, să-i piardă cu felurite munci. Dar patimile acelor mulţi sfinţi mucenici, munciţi în acea vreme acolo, în multe feluri, nu s-a putut a le scrie, ci, numai cumplitele chinuri ale acestor trei sfinte fecioare se pun înainte.

Pe aceste mirese ale lui Hristos, când le-au pus la cercetare înaintea ighemonului Dultie, acela, văzând frumuseţea cea mare a lor, a nutrit gânduri necurate pentru dânsele şi le-a dat în pază la un străjer, care le făgăduia libertate şi daruri de se vor învoi cu ighemonul la necurata poftă.

Însă sfintele fecioare voiau mai bine să moară de o mie de ori, decât o dată să se prihănească; încât nici cu îmbunări, nici cu îngroziri, nici cu daruri, nici cu chinuri, nu se înduplecau la pofta ighemonului. Iar ighemonul, ne mai răbdând focul desfrânării celei aprinse într-însul, a gândit ca singur să se ducă la dânsele noaptea, în casa în care erau ţinute şi să le silească la păcat.

Deci, după ce a înnoptat, sfintele fecioare stăteau la rugăciune, înălţând lui Dumnezeu rugăciuni de toată noaptea, cântând psalmi. Iar ighemonul, vrând să intre la dânsele, când s-a atins de pragul uşii lor, îndată a înnebunit. Şi era acolo o bucătărie şi stăteau vasele bucătăriei, oalele, căldările, tigăile înnegrite de funingine. El, neintrând la sfintele fecioare, a mers la vasele acelea şi în loc de fecioare, cuprindea şi săruta căldările cele înnegrite, oalele şi tigăile, pentru că mintea lui se întunecase de diavolul desfrânării şi nu era cunoştinţă întru el. Şi a fost chinuit de necuratul duh multă vreme, părându-i-se că vasele cele înnegrite sunt sfintele fecioare. Şi cu totul i s-a înnegrit faţa; mâinile şi toate hainele întinându-se foarte mult. Apoi a ieşit afară la slujitorii cei ce-l aşteptau pe el, stând cu lumânările. Iar aceia, văzându-l cu totul înnegrit şi înfricoşat ca un arap sau mai bine zis ca un diavol, s-au spăimântat şi aruncând lumânările au fugit de dânsul. Părându-i-se că este defăimat de dânşii, s-a mâniat asupra lor.

Apoi a început a se lumina de ziuă şi oriunde se ducea, în toate părţile fugeau de dânsul slugile, străjerii şi străinii, ca de o nălucă înfricoşată. Deci, s-a dus la palatul împărătesc, vrând să se jeluiască împăratului de ostaşii care erau sub stăpânirea lui, că nu-l ascultă şi îşi bat joc de dânsul. Dar, după ce s-a apropiat de palat, toţi au râs în hohote de el şi unii fugeau de dânsul, iar alţii îl împingeau, nelăsându-l şi dându-i brânci de la uşile palatului, că nu-l cunoştea nimeni, cum că este ighemonul Dultie, ci li se părea că este un nebun. Nici el nu putea să se cunoască pe sine că este înnegrit, fiindu-i schimbaţi ochii de lucrarea diavolească; ci i se părea că este la faţă alb, iar la haine şi la mâini curat.

Şi, abia înţelegând slugile că a înnebunit stăpânul lor, au alergat după dânsul şi prinzându-l, l-au dus în casă, zicându-i: "Vezi-te singur în ce chip eşti". Iar după ce a intrat în casă, femeia lui şi toţi cei din casă, slugile şi slujnicile au început a se tângui pentru dânsul, ca pentru un îndrăcit, iar alţii se mâhneau pentru el, ca de un ieşit din minte; însă el nu înţelegea şi se mira pentru ce unii plângeau pentru dânsul, iar alţii fugeau. Dar abia atunci i s-au deschis ochii lui necuraţi şi s-a văzut înnegrit, faţa sa în oglindă a văzut-o ca de arap şi s-a cunoscut pe sine că este batjocorit de diavolul.

Atunci s-a mâniat asupra sfintelor fecioare, socotind că acelea i-au făcut aceasta cu oarecare vrajă şi gândea în ce chip să le pedepsească. Spălându-şi trupul şi hainele schimbându-şi, a şezut la judecată la vedere, înaintea poporului. Iar uneltele cele de muncire punându-le înainte şi pe sfintele fecioare aducându-le

de faţă, a poruncit să le dezgolească, ca să vadă trupurile lor. Însă când au început slujitorii să dezbrace hainele de pe dânsele, nu puteau să le dezbrace nicidecum, pentru că prin lucrarea lui Dumnezeu, hainele lor atât de mult se lipiseră de sfintele lor trupuri, ca pielea de trup şi toţi se mirau de o minune ca aceea; deci, mult s-au ostenit slujitorii ca să le dezbrace şi nimic n-au sporit. Iar ighemonul, şezând la judecată, deodată a dormit un somn greu, încât nici nu puteau a-l deştepta. Pentru că îl clătinau şi cu mare glas strigau spre dânsul, iar el dormea ca un mort. Şi luându-l, l-au dus în casa lui. Iar după ce l-au dus în casă, îndată s-a deşteptat.

Auzind împăratul de cele ce s-au întâmplat ighemonului Dultie îl batjocorea, iar pe sfintele fecioare le-a dat spre cercarea lui Sisinie comitul.
Iar acela, mai întâi pe Sfânta Irina punând-o înaintea sa, a întrebat-o: "Te vei supune poruncii împărăteşti?"

Răspuns-a sfânta: "Nu mă voi supune, căci sunt creştină şi roabă a Atot-puternicului Dumnezeu".

Şi a poruncit comitul să o ducă în temniţă.

Apoi pe Agapia şi pe Hionia punându-le înaintea judecăţii sale a zis către dânsele: "Sora voastră cea mai tânără a fost amăgită şi învăţată de voi ca să defaime dumnezeieştile legi; pentru aceea i-am mutat pe urmă chinuirea ei ca, privind la voi, să se teamă şi să ne asculte. Dar şi voi, de voiţi să vă liberaţi de munci, aduceţi zeilor jertfă, precum aducem şi noi, supunându-ne împărăteştilor porunci".

Răspuns-a Sfânta Agapia: "Credinţa noastră este nebiruită!"

Zis-a comitul către Sfânta Hionia: "Dar tu ce zici?"

A răspuns Sfânta Hionia: "Credinţa noastră este neschimbată!"

Zis-a comitul: "Sunt la voi cărţi creştineşti?"

Grăit-au sfintele: "Sunt cărţi, dar sunt ascunse în mintea noastră, de unde nicidecum nu se pot lua de vrăjmaşii lui Hristos".

Zis-a comitul: "Cine v-a sfătuit să vă daţi de bunăvoie la o primejdie ca aceasta?"

Fecioarele răspunseră: "Primejdia aceasta este vremelnică, dar folositoare; căci dintr-însa se naşte slava cea veşnică".

Comitul zise: "Împliniţi porunca împărătească şi jertfiţi zeilor".

Iar sfintele fecioare au răspuns: "Noi aducem jertfă de laudă lui Dumnezeu, iar diavolului nu vom jertfi niciodată. Deci nu nădăjdui, că nu ne vei întoarce de la Domnul nostru Iisus Hristos, ci fă cele poruncite ţie de împăratul tău cel pământesc, precum şi noi facem cele poruncite de Împăratul nostru cel ceresc".

Atunci Sisinie comitul a dat un răspuns ca acesta asupra lor: "Agapia şi Hionia, care nu s-au supus prin îngrozirea de judecată să împlinească împărătească poruncă, poruncesc să se ardă".

Auzind aceasta, sfintele fecioare s-au umplut de bucurie şi au strigat cu mare glas: "Mulţumesc Ţie, Doamne Iisuse Hristoase, că ne-ai învrednicit a fi mărturisitoare numelui Tău celui Preasfânt, în mâinile Tale, Stăpâne, primeşte sufletele noastre".

Şi le-au aruncat în foc şi rugându-se şi-au dat sufletele în mâinile Domnului lor, iar acel mare foc arzând, nu numai că nu s-a atins de trupurile acelor sfinte fecioare, dar nici de hainele lor şi nici urmă nu era pe dânsele de arderea focului, spre arătarea necredincioşilor că nu au murit de arderea focului, ci cu rugăciune şi-au cerut de la Dumnezeu acel sfârşit fericit.

Iar trupurile lor, fiind nevătămate, le-au furat noaptea din foc slugile Sfintei Anastasia, vindecătoarea de răni şi le-au dus la stăpâna lor, în casa în care locuia. Iar Sfânta Anastasia, ungând cu aromate acele trupuri mucenicești, le-a pus cu cinste în mormântul cel nou, bucurându-se cu duhul şi rugându-se Domnului, ca să o învrednicească şi pe ea a fi părtaşă darului acelora.

A doua zi, Sisinie comitul, şezând la judecată, a adus pe Sfânta Irina şi a zis către dânsa: "Jertfeşte zeilor ca să nu pieri în foc ca şi surorile tale".

Sfânta răspunse: "Nu voi jertfi, ci mă sârguiesc a fi părtaşă surorilor mele, ca să nu fiu străină de dânsele când voi sta înaintea feţei lui Dumnezeu!"

Comitul zise: "Supune-te, ca să nu cazi în mai mari munci decât surorile tale".

Sfânta răspunse: "Sunt gata pentru toate muncile, pentru că doresc să mor pentru adevăr; apoi prin moarte să dobândesc viaţă şi prin foc trecând, să ajung la odihnă şi la răcorire".

Comitul zise: "Voi porunci să te ducă în casa de desfrânare, ca acolo să fii batjocorită până vei muri".

Sfânta răspunse: "Trupul meu va pătimi de la desfrânaţi, mâncându-se ca de un câine sau de lup sau de urs sau de balaur muşcându-se şi mai cu voie îmi este să pătimesc prihănirea aceea a trupului, decât să-mi întinez sufletul cu închinarea la idoli; pentru că necurăţia care se face fără de voie şi pe care sufletul nu o voieşte nu se socoteşte păcat înaintea lui Dumnezeu. Oare s-au întinat sfinţii care au pătimit mai înainte pentru mărturisirea numelui lui Hristos, cărora călăii le turnau în gură cu sila din sângiuirile cele jertfite idolilor?"

Comitul zise: "Cu adevărat nu s-au întinat mâncând din jertfele noastre?"

Sfânta Irina răspunse: "Cu adevărat nu s-au întinat; încă s-au şi încununat. Căci, având mâinile legate şi gura deschizându-le cu sila, le-aţi turnat sângele cel jertfit; că plăcerea ce se primeşte de voie are pedeapsa păcatului, iar ceea ce se dă de silă aduce cunună celui silit. Aşa şi mie, care mi-am dat trupul Hristosului meu, chiar orice fel de silire îmi veţi face în acest fel, nădăjduiesc că neprihănită voi fi înaintea Mirelui meu Cel fără de moarte; încă nădăjduiesc că voi lua şi cinste de la Dânsul, ca una ce pătimesc pentru Dânsul nevoie şi silă. Deci n-am nici o grijă de orice veţi voi să faceţi trupului meu ori la bătăi, ori la foc de îl veţi da, sunt gata a le pătimi pe toate pentru numele Dumnezeului meu, căci este puternic Dumnezeul meu să nu vă lase să-mi faceţi ceea ce aţi gândit asupra mea".

Atunci comitul a dat-o ostaşilor, ca s-o ducă în casa de desfrânare şi s-o batjocorească oricâţi vor voi, până ce va muri. Deci, fiind dusă sfânta de ostaşi, i-au ajuns alţi doi ostaşi al căror chip era minunat şi luminat, ca trimişi de la comitul şi au grăit către cei ce o duceau pe sfânta: "Ne-a trimis comitul să duceţi pe această fecioară la locul unde vă vom arăta". Apoi i-au dus după cetate şi suindu-i pe un deal foarte înalt, au zis ostaşilor: "Duce-ţi-vă şi ziceţi comitului Sisinie că am pus fecioara pe deal cum ne-a poruncit". Deci, s-au dus ostaşii la comit, iar cei doi luminaţi s-au făcut nevăzuţi, căci fuseseră îngerii lui Dumnezeu. Şi stătea Sfânta Irina pe deal, lăudând şi mulţumind lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a izbăvit-o de mâinile desfrânaţilor.

Aflând de aceea, comitul s-a mâniat că nu i s-a îndeplinit porunca şi încălecând pe cal a alergat la dealul acela. Şi vedea pe sfânta fecioară stând pe deal, dar nu putea să se suie, pentru că i se arăta dealul acela îngrădit ca de un zid mare şi de nesuit. Deci, umblând împrejurul dealului, se trudea cu mânie, că nu putea să ajungă la aceea ce o vedea şi ostenindu-se aşa de dimineaţă până seara, nimic n-a sporit. Dar unii din ostaşi care erau lângă el au întins arcurile, au slobozit săgeţi către dânsa şi au rănit-o.

Iar ea a strigat cu glas mare către comit: "Eu râd de tine, ticălosule, căci ca la un bărbat tare ai ieşit cu oaste şi cu război către mine neputincioasă. Însă, iată, mă duc curată la Domnul meu Iisus Hristos, Care mă însoţeşte acum cu surorile mele!"

Zicând aceasta şi lui Dumnezeu dând mulţumire s-a culcat pe pământ şi şi-a dat duhul său Domnului. Aceasta a fost cu o zi mai înainte de Paşti, iar după ce a înnoptat, Sfânta Anastasia a trimis pe slugile sale şi au luat cinstitul trup al Sfintei muceniţe Irina din deal şi ungându-l cu miruri binemirositoare, l-au pus alături de trupurile surorilor ei.

Astfel s-a săvârşit pătimirea Sfintelor trei muceniţe, surori şi fecioare Agapia, Hionia şi Irina şi îndată sfintele muceniţe fecioare au stat înaintea Scaunului Prea Sfintei Treimi: al Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh, al Unuia Dumnezeu, Căruia se cade slava în veci. Amin.

Sfintele mucenițe Agapia, Hionia și Irina - drumul spre sfințenie

Refuzând să se lepede de Hristos și să desfrâneze cu închinătorii la idoli, Sfintele mucenițe Agapia și Hionia au fost aruncate în foc. Iar Sfânta Irina a fost răpită de îngeri și dusă pe un deal unde a trecut la cele veșnice.

***

Trăind în vremea împăratului Dioclețian, pătimirea celor trei mucenițe le-a fost descoperită în vedenie preotului Zoil și Sfintei Anastasia, pentru a le încuraja pe cele trei să rabde până la final.

Și fiind prinse cele trei de către păgâni și duse la împărat, pentru judecată, nu s-au lăsat ademenite, ci au stat cu tărie împotriva celor care le defăimau credința. Atunci au fost aruncate în temniță, iar după o vreme au fost duse la judecată, în Macedonia.

Refuzând să desfrâneze cu ighemonul atras de frumusețea lor, acesta s-a îndrăcit și se purta ca un nebun, sărutând oalele, încât toți râdeau de el.

Iar Sfintele Agapia și Hionia au fost aruncate în foc și și-au dat imediat sufletele în mâna Domnului, fără ca trupurile lor să fie arse.

Iar Sfânta Irina, fiind răpită de îngeri din mâinile desfrânaților, a fost pusă pe vârful unui deal pe care nu au mai putut urca chinuitorii. Și trecând în pace la

cele veșnice, trupul ei a fost luat de ucenicele Sfintei Anastasia și pus alături de sfintele moaște ale surorilor ei.

Sinaxar - Pomenirea Sfintelor muceniţe fecioare Irina, Agapi şi Hionia

În această lună (aprilie), în ziua a şaisprezecea pomenirea Sfintelor muceniţe fecioare Irina, Agapi şi Hionia.

Irina, Agapi şi Hionia erau trei surori, provenind dintr-o familie bogată şi influentă din Tesalonic.

Pe vremea în care s-a tăiat capul mucenicului Hrisogon de către Diocleţian pentru mărturisirea în Hristos, aproape de iezerul unde locuiau aceste trei surori: Agapi, Irina şi Hionia cu un oarecare Zoil, rob al lui Dumnezeu, arătatu-s-a Hrisogon lui Zoil în vis, zicîndu-i că sfânta Anastasia va să ia parte la luptă cu acele trei surori şi cu dânsul să-şi săvârşească nevoinţa muceniciei.

Dacă a aflat acestea, a urmat sfânta după Zoil şi a intrat la sfinte şi le-a sărutat şi le slujea apoi.

Aflând aceasta Diocleţian a trimis de le-a adus şi le-a dat pe seama domnului ţării de le-a chinuit şi iarăşi au fost date pe seama altui domn, anume Sisinic, care pe Agapi şi pe Hionia le-a ars în foc, iar Sfintei Irina, unul din slujitori întinzându-şi arcul şi săgetând-o, i-a adus sfârşitul.

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfintele muceniţe fecioare: Agapia, Irina şi Hionia

Aceste trei muceniţe, Agapia, Irina şi Hionia, erau surori şi au trăit pe vremea împăratului Diocleţian (284-305), în părţile Tesalonicului. Părinţii lor erau păgâni, dar ele îşi închinaseră viaţa lui Hristos, ca şi învăţătorul lor, Sfântul preot Zoil.

Fiind prinse cele trei surori, au fost aduse înaintea lui Sisinie, care le îndemna să se închine idolilor neînsufleţiţi. Însă ele îl înfruntau cu îndrăzneală, rămânând statornice în credinţa lor.

Înfuriat de dârzenia împotrivirii lor, Sisinie a poruncit ca Agapia şi Hionia să fie arse de vii, dându-şi astfel sfintele fecioare sufletele în mâinile Domnului. Irina, cea mai tânără dintre ele, a fost ameninţată că dacă nu se va lepăda de Hristos, va fi dusă într-o casă de desfrânare.

Sfânta Irina a răspuns că este gata să îndure toate pentru numele lui Dumnezeu, pentru că necurăţia care se face fără de voie nu se socoteşte păcat la Dumnezeu. Deci, a fost dusă de ostaşi spre casa de desfrânare, dar, ajungând pe un deal, din rânduială dumnezeiască, cu o zi înainte de Paşti, unul dintre soldaţi şi-a încordat arcul şi, săgetând-o, a omorât-o pe Sfânta Irina. Şi aşa şi-a dat sufletul ei curat în mâinile Mântuitorului Iisus Hristos, numărându-se astfel cu mucenicii.

Sorin Ioniţe - Calendar Ortodox - Sfintele muceniţe fecioare: Agapia, Irina şi Hionia

Între măsurile luate de împăratul Diocleţian pentru desfiinţarea creştinismului din Imperiul Roman era şi distrugerea cărţilor şi a oricăror scrisori cu conţinut creştin. Era prevăzută pedeapsa cu moartea pentru orice om la care s-ar găsi asemenea cărţi şi scrisori.

În anul 304 trei surori din Tesalonic, Grecia, anume: Agapia, Hionia şi Irina au fost întemniţate pentru că s-au găsit la ele mai multe cărţi de rugăciune şi epistole. Mai erau învinuite că împreună cu alte trei creştine: Casia, Filipa şi Eutihia şi un bărbat anume Agaton, nu au vrut nici să jertfească, nici să mănânce din carnea adusă la templu.

Cele trei surori au fost supuse judecăţii, însă ele au răspuns şi au mărturisit pe Hristos cu mult curaj în faţa judecătorului Dulceţiu.

Pentru aceasta Agapia şi Hionia au fost arse de vii în următoarea zi, iar sora lor mai mică, Irina, a fost adusă din nou în faţa judecătorului. Însă nici Irina nu a renunţat la credinţa creştină, deşi primise felurite ameninţări. În consecinţă, ea a primit cununa muceniciei, asemenea surorilor sale, fiind omorâtă cu săgeţi trase din arc.

Troparul, glas 4: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Tot atunci a primit cununa muceniciei și preotul Ziol și bunul Hrisogen.

Proloage - Pomenirea Sfintelor muceniţe fecioare, Irina, Agapia şi Hionia

Aceste trei muceniţe, Agapia, Hionia şi Irina, erau surori şi au trăit pe vremea crudului împărat Diocleţian, în părţile Tesalonicului.

Părinţii lor erau închinători la idoli, dar ele îşi închinaseră viaţa pentru dragostea lui Iisus Hristos, ca şi învăţătorul lor, Sfântul preot Zoil.

Deci, fiind prinse, cele trei surori au fost aduse înaintea dregătorului Sisinie. Cu multe ispitiri şi ameninţări le îndemna el să jertfească idolilor, dar sfintele fecioare îl înfruntau cu îndrăzneală, într-un singur glas, zicând că ele prea măresc pe Domnul Hristos şi se simt fericite să-şi dea viaţa pentru El şi că nici o clipă, nu se gândesc să se închine la idolii păgânilor.

Deci, făcându-i-se milă de tinereţea şi frumuseţea lor, dregătorul le-a trimis în temniţă, pentru răzgândire, dar sfintele fecioare au rămas statornice în credinţa lor.

Înfuriat de dârzenia împotrivirii lor, Sisinie a poruncit ca Agapia şi Hionia să fie arse de vii.

În cântece de laudă şi de mulţumire, cele două fecioare şi-au dat duhul în mâinile Domnului Hristos, ca nişte muceniţe vrednice de El.

Irina, cea mai tânără dintre dânsele, a fost ameninţată cu aceeaşi moarte, dacă nu se leapădă de Hristos şi nu se jertfeşte idolilor. Dar nimic nu a putut să o înspăimânte.

Când i s-a spus că are să fie dusă într-o casă de desfrâu, ea a răspuns: ***"Sunt gata a îndura toate, pentru numele Dumnezeului meu. Că necurăţia, care se face fără de voie, nu se socoteşte păcat la Dumnezeu, ci aduce cunună celui care nu o voieşte".***

Deci, a fost dusă de doi ostaşi spre casa de desfrâu, dar ajungând la un deal, din rânduiala dumnezeiască, cu o zi înainte de Paşti, unul din ostaşi şi-a încordat arcul şi săgetând-o, Sfânta Irina a fost omorâtă. Şi aşa şi-a dat sfârşitul, numărându-se cu mucenicii.

Întru această zi, pilda stareţului Varlaam, despre cei trei prieteni

Cei ce iubesc frumuseţea vieţii acesteia şi se desfătează cu îndulcirea ei, ca şi cei ce cinstesc mai mult cele stricăcioase şi slabe, decât pe cele ce vor să fie şi nestrămutate, asemenea sunt unui om, care avea trei prieteni, din care, pe doi mult îi cinstea şi se ţinea de dragostea lor, până şi la moarte se silea pentru dânşii şi la primejdie a intra, pentru ei era gata, iar pentru al treilea, multă nepurtare de grijă avea, nici la cinste, nici la dragoste cuvioasă, pe acela, vreodată, învrednicindu-l, ci puţină şi de nimic şi făţarnică dragoste avea către dânsul.

Iar, într-una din zile, au venit nişte înfricoşători şi groaznici ostaşi, sârguindu-se cu multă grabă ca să-l ducă pe acela la împărat, să dea seamă pentru o datorie de mulţi talanţi. Deci, nepricepându-se acela, căuta pe cineva ca să-i ajute lui la acea judecată straşnică a împăratului.

Drept aceea, a zis către cel mai întâi, decât toţi şi mai de aproape prieten al său: "Acum, cu adevărat, îmi trebuie ajutor, în ziua aceasta, la primejdia ce m-a cuprins; deci, cu ce făgăduieşti să-mi ajuţi mie acum ? Şi care îmi este mie nădejdea de la tine, prea iubitule ?"

Iar el, răspunzându-i, a zis: "Nu-ţi sunt ţie prieten, omule, nici nu ştiu cine eşti, alţi prieteni am eu, cu care împreună mi se cade astăzi a mă veseli. Însă, iată, îţi dau ţie două haine, ca să le ai pe calea unde mergi, pe care niciodată nu-ţi voi fi de folos. Dar, altă nădejde să nu aştepţi de la mine".

Deci, acestea auzindu-le, acela a deznădăjduit să mai ia vreun ajutor de la dânsul.

Ducându-se apoi, la celălalt prieten al său, a zis: "Oare, îţi aduci aminte, o, prietene, de câtă cinste te-ai îndulcit de la mine ? Iată, astăzi, căzând în necaz şi în primejdie mare, am trebuinţă de un ajutor. Deci, cu ce poţi să-mi ajuţi mie acum ?"

Iar el a zis: "Nu sunt liber, ca să mă nevoiesc astăzi cu tine, pentru că eu însumi sunt în grijă şi în ispită şi în necaz. Dar, voi merge împreună cu tine puţin, măcar că de nici un folos nu-ţi pot fi ţie şi degrabă mă voi întoarce acasă şi mă voi îngriji de ale mele".

Şi astfel, omul, întorcându-se cu deşarte mâini şi de acolo, nu se dumirea şi se defăima pe sine, pentru nefolositoarele osteneli, pe care şi le dăduse pentru dragostea lor.

S-a mai dus, încă, şi la al treilea prieten, pe care niciodată nu-l cinstise, nici îi slujise lui, nici la împărtăşirea veseliei sale nu-l chemase şi a zis către dânsul, cu faţa ruşinată şi tristă: "Nu pot să-mi deschid gura către tine, ştiind bine că nu-ţi aduci aminte de mine, să-ţi fi făcut eu, cândva, vreun bine, sau să fi avut vreun semn de prietenie spre tine. Dar, de vreme ce un mare necaz m-a ajuns pe mine, şi, de la ceilalţi prieteni ai mei, neaflând nici o nădejde de scăpare, am venit la tine ca să mă rog, de-ţi este cu putinţă, să-mi dai mie un cât de mie ajutor, te rog, nu te lepăda de mine, ţinând minte răutatea mea".

Iar el, a zis, cu lină şi veselă faţă: "Adevărat, prieten al meu apropiat, te mărturisesc pe tine, că-mi eşti şi, neuitând acea puţină facere de bine a ta, cu dobândă, astăzi, ţi-o voi da ţie. Deci, nu te teme, nici nu te înspăimânta, că eu voi merge înaintea ta. Eu voi ruga pe împăratul pentru tine şi nu te va da în mâinile vrăjmaşilor tăi. Îndrăzneşte dar, prietene şi nu te mâhni".

Atunci el, umilindu-se, zicea cu lacrimi: "Vai mie, de care lucru să mă plâng mai întâi ? Să-mi defăimez deşarta mea miloslivire şi dragoste, pe care le-am avut faţă de nerecunoscătorii mei prieteni sau să-mi defăimez uşurătatea mea, de suflet vătămătoare, pe care am arătat-o spre acest adevărat şi de aproape prieten al meu ?"

Iar tâlcuirea acestui cuvânt este:

⇒ *Cel dintâi prieten este pierzătoarea bogăţie de averi, adică, iubirea de aur, pentru care omul, în noian de primejdii cade şi multe chinuri suferă. Iar când vine ceasul cel de pe urmă, al morţii, nimic din toate acelea nu ia împreună cu sine, fără numai două haine la îngropare, cămaşa şi haina cea de deasupra.*

⇒ *Iar celălalt prieten întruchipează prieteniile rele, de care, cu împătimire fiind lipiţi, cu anevoie va putea cineva a se smulge de la ele, nebăgând în seamă nici sufletul, nici trupul, iar în ceasul morţii, nici un folos nu ia cineva de la ele, fără numai doar că până la groapă îl petrec pe om. Şi aşa, degrabă întorcându-se, se, apucă de ale lor griji şi ispite, ba încă îl şi uită pe prietenul lor, după ce-l acoperă în mormânt.*

⇒ *Iar cel de-al treilea prieten, cel nebăgat în seamă, neapropiat, urât şi nesu-ferit este ceata faptelor bune, adică: credinţa, nădejdea, dragostea, milos-tenia, iubirea de oameni şi celelalte fapte bune, care pot să-ţi ajute ţie, când ieşi din trup şi să roage pe Dumnezeu pentru tine şi să te izbăvească de la vrăjmaşii vămilor celor cumplile, care ne cer nouă seamă în văzduh şi caută groaznic să ne apuce. Acesta este prietenul cel cu bună cu-noaştere, care îşi aduce aminte chiar şi de puţina noastră facere de bine şi cu dobândă ne dă nouă toate.*

Dumnezeului nostru, slavă!

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintelor muceniţe Agapi, Hionia şi Irina

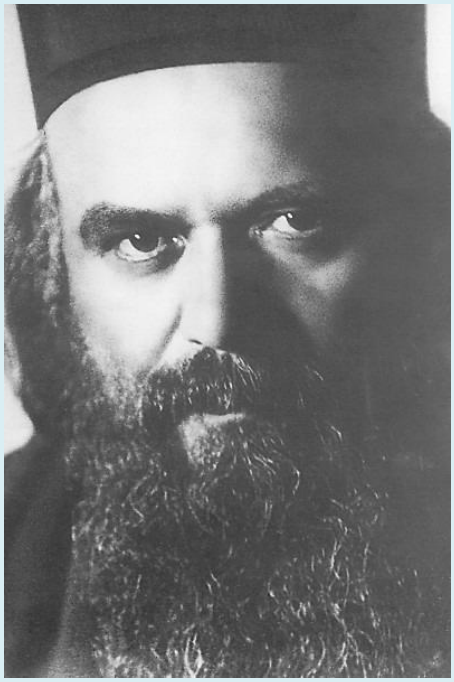

Acestea trei erau surori după trup, ce locuiau în apropiere de cetatea Aquileia. Când împăratul Diocleţian s-a aflat un timp în Aquileia, el a poruncit uciderea marelui părinte duhovnicesc, Hrisogon.

După aceasta, unui presbiter foarte bătrân, Zoil, i s-a descoperit în vedenie locul în care zace trupul neînmormântat al lui Hrisogon. Bătrânul s-a grăbit într-acolo, a aflat trupul sfântului, 1-a pus într-un sicriu şi 1-a aşezat în locuinţa sa.

Treizeci de zile mai târziu, Sfântul Hrisogon i s-a înfăţişat în vedenie şi i-a dezvăluit că în răstimp de nouă zile aceste trei fecioare aveau să sufere mucenicia şi că şi el, Zoil, va muri tot atunci.

Aceeaşi vedenie întocmai a avut-o şi Sfânta Anastasia, izbăvitoarea din legături (care se prăznuieşte la 22 decembrie), care fusese uceniţa Sfântului Hrisogon.

Cu adevărat, după nouă zile, bătrânul Zoil a trecut la cele veşnice, iar cele trei surori au fost aduse înaintea nelegiuitului împărat. Acesta le-a zorit pe fecioare să se închine idolilor, ceea ce ele au refuzat, mărturisind cu tărie credinţa lor în Hristos.

Irina i-a zis împăratului că prostesc lucru este să te închini unor obiecte făcute din lemn şi din piatră, comandate la preţ de târguială şi făcute de mâini omeneşti muritoare, înfuriat, împăratul le-a aruncat pe toate trei în închisoare.

Când împăratul a plecat în Macedonia, toţi sclavii şi prizonierii au fost duşi împreună cu el, între care se aflau şi aceste trei sfinte fecioare, împăratul le-a dat pe mâna unui anume comandant Dulcitius, ca să fie torturate. Acesta, umplându-se de necurată patimă, a voit să le necinstească pe fecioare; dar când a intrat în închisoare ca să-şi împlinească pofta, el a înnebunit pe loc. El a căzut printre nişte cazane şi vase de aramă în care se fierbea păcura şi care se aflau la intrarea închisorii: pe acelea a început să le îmbrăţişeze şi să le sărute, plecând de acolo înnegrit cu totul de păcură.

Auzind de acestea, împăratul a poruncit altui comandant, Sisinius, să se ocupe de judecarea acestor fecioare. După ce le-a torturat îndelung, judecătorul le-a osândit la moarte pe cele două surori mai mari, pe care le-a ars de vii; pe Irina însă a ţinut-o vie, cu gândul să o necinstească.

Dar când a dus-o pe Irina la casa de desfrâu a soldaţilor, un înger al lui Dumnezeu a păzit-o pe fecioară, neîngăduind soldaţilor să se apropie de ea şi ducând-o pe Irina pe un deal.

În următoarea zi comandantul şi soldaţii lui s-au dus la acel deal, dar nu au putut să-1 escaladeze.

El atunci a poruncit că Irina să fie omorâtă cu săgeţi trase din arc.

Sfânta Anastasia a adunat trupurile tuturor acestor trei fecioare la un singur loc şi le-a îngropat cu cinste.

Ele au luat cu cinste cununa muceniciei pentru Stăpânul Hristos cam pe la anul 304.

Cântare de laudă la Sfintele muceniţe Agapi, Hionia şi Irina

Suflete fecioare în trupuri de fecioare,
Ele sunt trei crini albi, strălucitori.

Trei surori, trei viteze,
Comoară de aur curat a Duhului Sfânt.

Sângele lor a curs, ele viaţa şi-au dat.
Cununi pe ale lor capete s-au pogorât.
Agapi - dragostea curată,
Hionia - diamantul zăpezii,
Şi Irina - numele păcii.

Întru chinuri ca şi la o prăznuire,
Ele pe Dumnezeul Cel Viu L-au slăvit,
Pe Domnul înviat:
„Atotputernice Doamne dintru cele de sus,
noi toate ale noastre Ţie închinăm:
Trupurile, sufletele şi durerea -
în mâinile Tale primeşte-ne pe noi!
Demonul cel de foc izbăveşte-ne pe noi!
De veşnica mânie păzeşte sufletele noastre!
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru,
Slavă Ţie, Făcătorul nostru!
Slavă milostivirii Tale,

Care jertfirii pentru Tine
Ne-ai învrednicit!"

Cele trei surori fecioare,
Muceniţe s-au făcut Sfintei Treimi.

Icoane

ΑΙ ΑΓΙΑΙ ΤΡΕΙΣ ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΕΣ
ΑΓΑ ΠΗ
ΧΙΟΝΗ

16 aprilie

ΑΙ ΑΓΑΙ ΤΡΕΪΣ ΠΑΡΘΕΝΟΜΆΡΤΥΡΕΣ
ΕΙΡΗΝΗ
ΑΓΑ-
ΠΗ
ΧΙΟΝΙΑ

Святыя мученицы Агапия, Ирина и Хионія

Sfânta muceniţă Agapia

Sf. Mc. AGAPIA
Sf Mc
IRINA
Sf Mc
HIONIA

Aprilie
16
Calendar Ortodox
Sf. Mc. fecioare: Agapia, Irina și Hionia

SF. MC.
AGAPIA
SF. MC.
IRINA
SF. MC.
HIONIA

SF. MC. AGAPIA
SF. MC. IRINA
SF. MC. HIONIA

4 AMĂNUNTE DESPRE

Sfintele Mucenițe Agapi, Hionia și Irina

ORTHODOX POSTERS

Sfintele Mucenițe Agapi, Hionia și Irina au fost surori și au locuit în apropierea cetății Aquileia;

Cele trei surori au fost aduse înaintea împaratului Dioclețian, acestea au refuzat să se închine idolilor mărturisind cu tărie credința lor în Hristos;

Fapt pentru care le-a torturat îndelung, iar apoi le-a trimis la moarte pe cele doua surori mai mari, pe care le-a ars de vii iar pe Irina a ținut-o vie, cu gândul să o necinstească;

Însă îmgerul Domnului a păzit-o pe fecioara, neîngăduind soldaților să se apropie de ea, ducând-o pe Irina pe un deal. După o zi, soldații neputând ajunge la ea, au ucis-o cu arcul.

Troparul Sfintelor Muceniţe fecioare Agapia, Irina şi Hionia

16 Aprilie - Glasul 4

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nesctricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins;

zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Sfintelor Muceniţe fecioare Agapia, Irina şi Hionia

16 Aprilie - Glasul 4

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nesctricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins;

zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Bucuraţi-vă, Sfintelor muceniţe Agapi, Hionia şi Irina!